

ת"פ 45264/05/18 - מדינת ישראל נגד מ"ע, א"ע

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 45264-05-18 מדינת ישראל נ' ע' ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט אייל כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.מ"ע

2.א"ע

הנאשמים

ב"כ המאשימה- עו"ד אוסטרובסקי
ב"כ הנאשם- עו"ד אדלמן
גזר דין בעניינו של נאשם 1

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר, במיוחס לו בכתב אישום מתוקן (במ/1 מיום 8.1.19), בעבירת החזקת סכין שלא למטרה כשרה, לפי סעי' 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

יצוין כי מלכתחילה הוגש כתב אישום נגד הנאשם ובנו (- נאשם 2 - להלן גם: "הבן"). ההליך נגד הבן בוטל בהסכמה.

על פי כתב האישום בו הודה, ביום 23.7.17, בשעה 21:30 או בסמוך לכך, הגיעו הנאשם ובנו הנ"ל לרחוב הגדוד העברי ברמלה. באותן נסיבות החזיק הנאשם במכנסיו סכין מטבח בעלת להב באורך כ- 9 ס"מ (ראו התצלום ת/1). בד בבד החזיק הבן בכיסו במברג אותו נטל קודם לכן, לשם הגנה עצמית. בהגיע שוטרים למקום, הוציא הנאשם את הסכין ממכנסיו והשליכה לתוך רכבו.

בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, הבהירה המאשימה כי היא תטען להשתת מאסר בפועל אשר אפשר וירוצה בעבודות שירות כמו גם ענישה נלווית. הדיון נדחה לבקשת הצדדים, על מנת להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות (להלן: "הממונה"), לשם קבלת חוות דעת.

עובר לשיבת יום 19.3.19 התקבלה חוות דעת הממונה, ממנה עלה בין היתר, כי הנאשם נמצא מתאים וכשיר לביצוע עבודות שירות, בכפוף למגבלות פיזיות שפורטו. עוד באותה ישיבה, טענה המאשימה לעונש. הדיון נדחה לבקשת

הסניגור על מנת לאפשר לו להציג פסיקה רלבנטית. בישיבת יום 16.4.19 עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר, אך חזר בו מבקשתו זו לאור הערת בית המשפט, לפיה בנסיבות העניין שליחה לתסקיר נחזית כמיותרת. במועד הנ"ל נשמע טיעון ההגנה לעונש.

טיעוני הצדדים לעונש

בטיעונה לעונש, ציינה המאשימה כי הערך המוגן בעבירה הוא הגנה על חיי אדם ובטחון הציבור. כן טענה, בהפנותה לפסק דין שיאזכר להלן, למתחם עונש הנע בין שישה חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. לשיטתה, על אף העדר עבר פלילי אין להתעלם מחומרת העבירה בנסיבותיה (לרבות נשיאת הנאשם את הסכין על גופו). בהתאם עתרה להשתת מאסר שאפשר וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

בטיעונו לעונש, ציין הסניגור כי הנאשם כבן 46 שנים, נעדר עבר פלילי, ומנהל אורח חיים נורמטיבי. לנאשם ארבעה ילדים בגילאים שהחל משנתיים וחצי ועד בת בוגרת שילדה לאחרונה את נכדו. הנאשם עובד בתיקון צמיגים ולמעשה הוא המפרנס היחיד של משפחתו המשלם משכנתא ואת כלל הוצאות הבית. הסניגור עמד על השוני בין הנאשם לבנו המאוזכר בכתב האישום, בכך שבניגוד לבן, אשר נטל מברג לשם הגנה עצמית, הנאשם לא עשה כל שימוש בסכין. הסכין נצפתה רק משום שהוא השליכה לתוך רכבו. הסניגור הציג פסיקה המלמדת על טווח ענישה הנע בין אי-הרשעה ועד לעבודות שירות, בציינו כי יש להסתפק בנסיבות בענישה צופה פני עתיד.

הסניגור המשיך וציין כי ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות יקשה מאד על פרנסת הנאשם את משפחתו. עוד ציין כי תיקון כתב האישום כחלק מן ההסדר נועד להקל עם הנאשם, על אף - ושמה בגלל - נוסחו העמום בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה וכי במניין השיקולים לקולה יש למנות את לקיחת האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סע' 40 ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

ברי כי עסקינן בנסיבות באירוע בודד.

באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשה הנאשם הוא זכות הציבור להגנה על ביטחונו.

מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת על מנעד הענישה הנע בין מאסר מותנה או של"צ ולעיתים אף ללא הרשעה, ולבין מספר חודשי מאסר בפועל.

כך למשל, הושתו מאסרים בפועל:

א. ברע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (מיום 22.1.15) - אליו הפנתה המאשימה - אושר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל במצטבר להפעלת מע"ת בן 6 חודשים, בגין איחוד שני כתבי אישום שעניינם החזקת סכין והחזקת סמים. הנאשם-המבקש החזיק בסכין בכיסו וזו נתפסה על גופו לאחר שהובהל לבית חולים עקב כך שנדקר.

ב. ברע"פ 242/07 **אולימבוב נ' מדינת ישראל** (מיום 11.1.07) אושר עונש מאסר בן 5 חודשי מאסר בפועל, במצטבר להפעלת מע"ת בן 4 חודשים, בגין איחוד שני כתבי אישום שעניינם החזקת סכין- הן על גופו של הנאשם והן ברכבו (שם החזיק שתי סכינים, כל אחת במגן שמש אחר) והכל לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש שגזר בית משפט השלום (- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות).

ג. ברע"פ 5127/09 **יפקח נ' מדינת ישראל** (מיום 19.6.09) אושר עונש מאסר בן 5 חודשי מאסר בפועל בגין החזקת סכין שאורך להבה 23 ס"מ, בעוד הנאשם בגילופין ולאחר שנמלט משוטרים עימה.

ד. ברע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל** (מיום 12.6.08) אושר עונש מאסר בן חודשיים, בגין החזקת סכין בטבורה של עיר. עונש זהה הושת על נאשם נעדר עבר פלילי, ברע"פ 9400/08 **מועתז מועטי נ' מדינת ישראל** (מיום 20.11.08).

מנגד, אישר בית המשפט העליון ענישה שלא כללה רכיב מאסר בפועל:

ה. ברע"פ 4079/10 **אימן ג'בשה נ' מדינת ישראל** (מיום 23.8.10) אושר עונש של"צ בהיקף 180 שעות בד בבד עם הרשעת הנאשם-המבקש, בגין החזקת סכין שהוסלקה בחגורת מכנסיו, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וביטל את אי-ההרשעה שנקבעה בבית משפט השלום. ענישה דומה עד כדי זהות, בגין נסיבות דומות ביותר, הושתה בעניינו של נאשם נעדר עבר פלילי, ברע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל** (מיום 27.6.12).

ו. ברע"פ 2968/12 **כאיד אלזיד נ' מדינת ישראל** (מיום 6.5.12) אושר עונש של"צ בהיקף 160 שעות בד בבד עם הרשעת הנאשם-המבקש, בגין החזקת סכין במגן השמש של רכבו.

בהתאם לאמור, בפסיקה רבה של בתי משפט השלום ובתי המשפט המחוזיים, ניתן לאתר טווח ענישה הנע על דרך הכלל בין מאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר בפועל, כאשר במקרים מועטים אף אושרו עונשים הכוללים הימנעות מהרשעה. ב"כ הנאשם הציג לפני פסיקה כאמור, שאיני מוצא לפרטה.

כידוע, ניתן בין היתר משקל לשאלה האם הסכין הוחזקה על גוף הנאשם אם לאו, למכלול נסיבות החזקת הסכין (בגילופין, אגב אלימות או לאחריה ועוד) וכן לעברו הפלילי של הנאשם. כך למשל, ובאופן בלתי ממצה, אפנה לענישה רווחת בצד ענישה מקילה במיוחד, ע"י אותה ערכאת ערעור:

ז. בע"פ (מחוזי י-ם) 13441-01-18 **מדינת ישראל נ' ארמוזה** (מיום 11.2.19) אושר עונש של של"צ בהיקף 100 שעות והתחייבות להימנע מעבירה, בד בבד עם אי הרשעת הנאשם, בגין החזקת סכין בתוך תא כפפות ברכב והחזקת קלע בגב כסא ברכב, והכל לאחר תפיסת הרכב במחסום משטרה, לאחר קטטה בין הנוכחים ברכב.

ח. בעפ"ג (מחוזי י-ם) 28790-05-16 **אלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 2.1.17) התקבל ערעור הנאשם ועונש מאסר בן 45 יום לריצוי בעבודות שירות הומר ל- 30 יום כאמור, בצד מע"ת ומבחן. באותן נסיבות הצטייד המערער בסכין ונסע למקום אליו הזעיקה אותו אחותו, על רקע וויכוח שלה עם אחר. משהבחין המערער בניידת משטרה השליך את הסכין לעבר השיחים.

בנסיבות המקרה דנן, תוקן כתב האישום באופן שיצר עמימות מסוימת באשר לנסיבות ביצוע העבירה. הואיל ובפלילים עסקין, עמימות זו טיבה שתשרת את אינטרס הנאשם. המעט המונח לפניי הוא, כי הנאשם החזיק בסכין על גופו, בסמוך לרכבו, במקום בו היו אנשים נוספים והכל בד בבד עם שהות בנו במקום, שהחזיק במברג "להגנה עצמית". אשוב ואזכיר כי כתב האישום נגד הבן בוטל בהסכמה. בנסיבות אלה אצא בהכרח מהנחה מקלה (שכן הנאשם לא הודה אחרת) כי הנאשם לא היה מודע להחזקת המברג ע"י בנו.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, בהינתן כי המדובר בהחזקה אחת של סכין אחת, על גוף הנאשם ובנסיבות שתוארו לעיל, תוך התעלמות משאלת היתכנותה של הימנעות מהרשעה (בהעדר טיעון בסוגיה), אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע מאסר מותנה ו/או של"צ ועד למאסר בפועל בן 3 חודשים, אשר אפשר וירוצו בעבודות שירות.

באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את עצם החזקת הסכין על גוף הנאשם לאחר הגעתו ברכב למקום בו מצויים אנשים. עוד שקלתי את כל האמור והידוע בפסיקה באשר לצורך להילחם בנגע תת תרבות הסכין לאור חומרת התוצאה האפשרית עקב שימוש בה.

לקולה שקלתי את כל אלה: ראש וראשון- ניתן משקל משמעותי להודייתו וחרטתו של הנאשם, אשר חסך בזמן שיפוטי ולא ניהל הליך סרק של שמיעת ראיות. עוד שקלתי העדר עבר פלילי גם בשים לב לגילו של הנאשם (כבן 46); קיום אורח חיים נורמטיבי (הנאשם עובד בתיקון תקרים כאמור) והיות הנאשם מפרנס יחיד למשפחתו הכוללת ילדים קטינים (-) השתת מאסר לריצוי בעבודות שירות בהכרח תפגע ביכולתו לעבוד).

בנוסף, יצוין כי מחוות דעת הממונה עולה כי לנאשם נכות צמיתה בשיעור 10% בגין תאונת עבודה במהלכה נפל מגובה, שבר את קרסולו, עבר ניתוחים ובגופו פלטינות. בשל אלה קיים קושי בהליכה ועמידה, כמו גם זעזוע מוח שגרם לדבריו לפגיעה בזכרון. בשולי הדברים וכמשקל מועט לקולה, נתתי את דעתי גם לכך כי המדובר בסכין מטבח רגילה ולא בסכין בעלת מאפיינים "מחמירים" יותר כלהב ארוכה ומשוננת, שמטבעה עלולה להסב נזק משמעותי יותר עקב שימוש בה.

בשים לב לכל האמור, אלמלא הדגש על מאפייניו היחודיים כאמור של הנאשם, שעיקרם העדר עבר, גיל לא צעיר ועול פרנסת המשפחה, נכון הייתי להשית עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות. עם זאת, במכלול האמור אסתפק בענישה שעיקרה מאסר מותנה, בצד קנס שיבטא פן מוחשי ולו במידת מה, חלף אי השתתת מאסר.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

ב. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 2.7.19 ובכל 2 לחודש שלאחריו. אי תשלום אחד מן התשלומים במועדו יביא לפרעון מיידי את יתרת הקנס בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כדין.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ט, 12 מאי 2019, במעמד הצדדים.